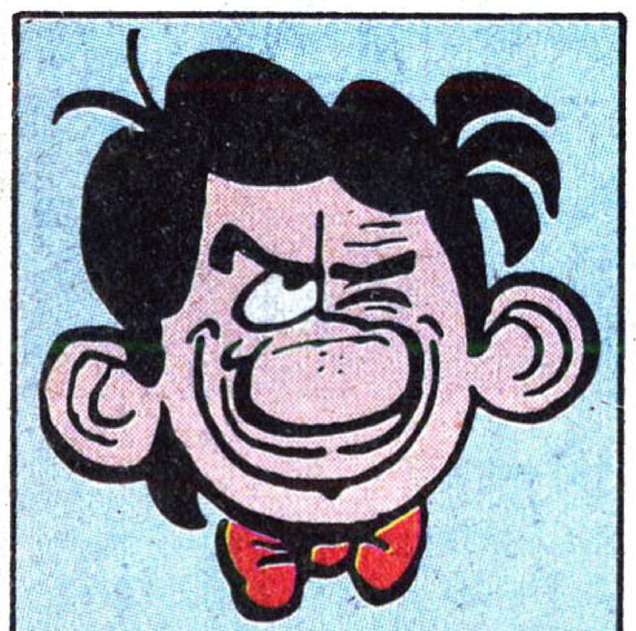

UTANMAZ ADAM

Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı:
1500 Lira
(KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 126

26 Eylül 1991

MURAT VE GÜRCAN'DAN
İŞTE O DAKİKA

SUAT GÖNÜLAY'DAN
MENEKŞE MEN

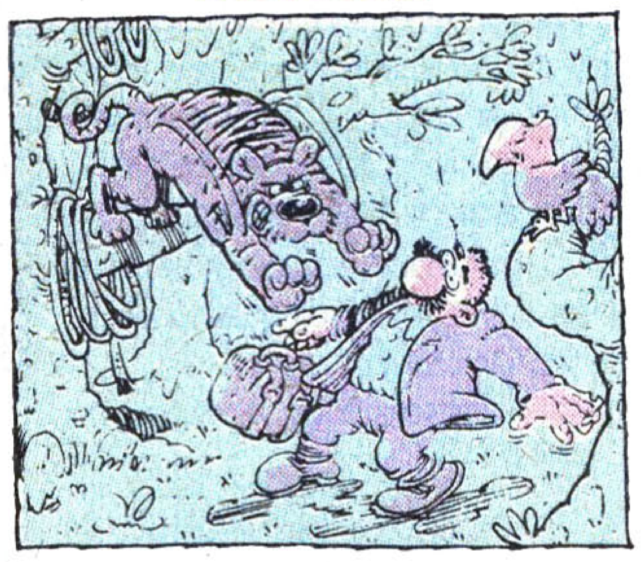

KAYHAN VE TARIK'DAN
ANJİN MUSTAFA

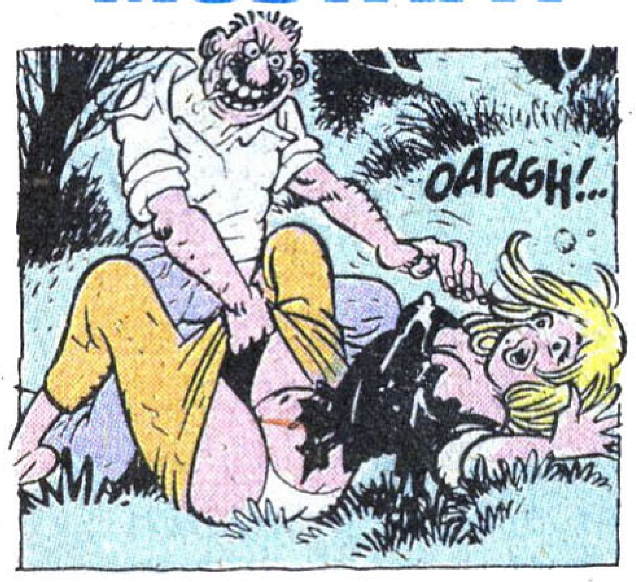

MURAT VE ŞEVKET'DEN
TECAVÜZCÜ

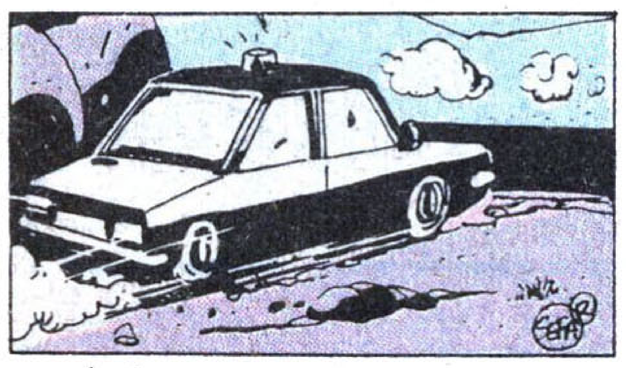

SEFA SOFUOĞLU'NDAN
TAKDİR-İ İLAHİ

NE SÜLEYMAN, NE MESUT, NE ECEVİT, NE İNÖNÜ SEÇİMLERDEN EN KÂRLI HULKİ ÇIKACAK!

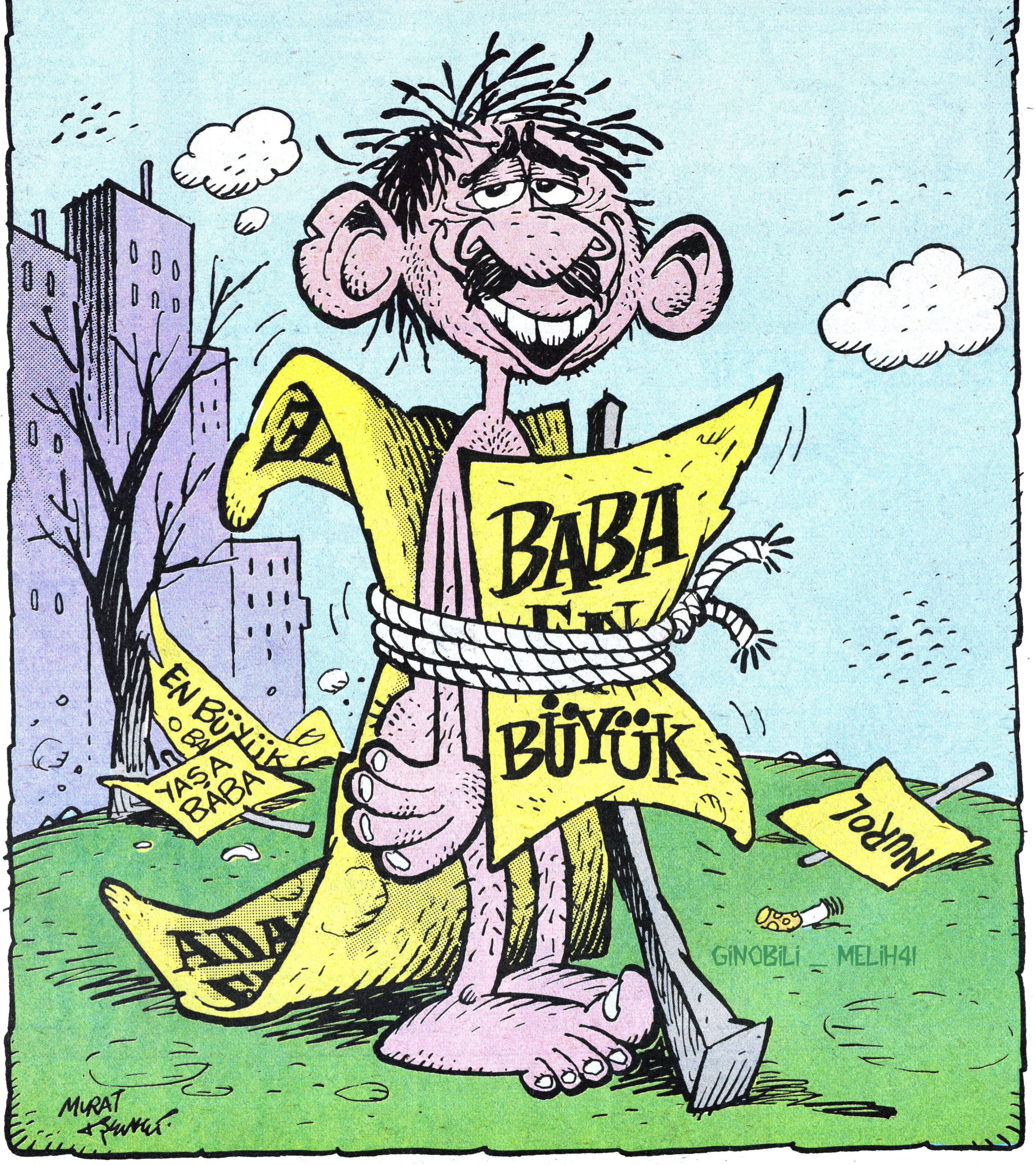

MİKRO MAGANDA

● SERHAT GÜRPINAR

Ayıptır Şeetmesi

● MURAT

TEHLİKE-İ REFİK

ÖZET: Refik'i ziyarete gelen bir meçhul, dünyanın tehlikede olduğunu söyler, fakat gerisini getiremeden öldürülür... Tek ipucu adamın üzerinden çıkan haritadır...

● SUAT GÖNÜLAY

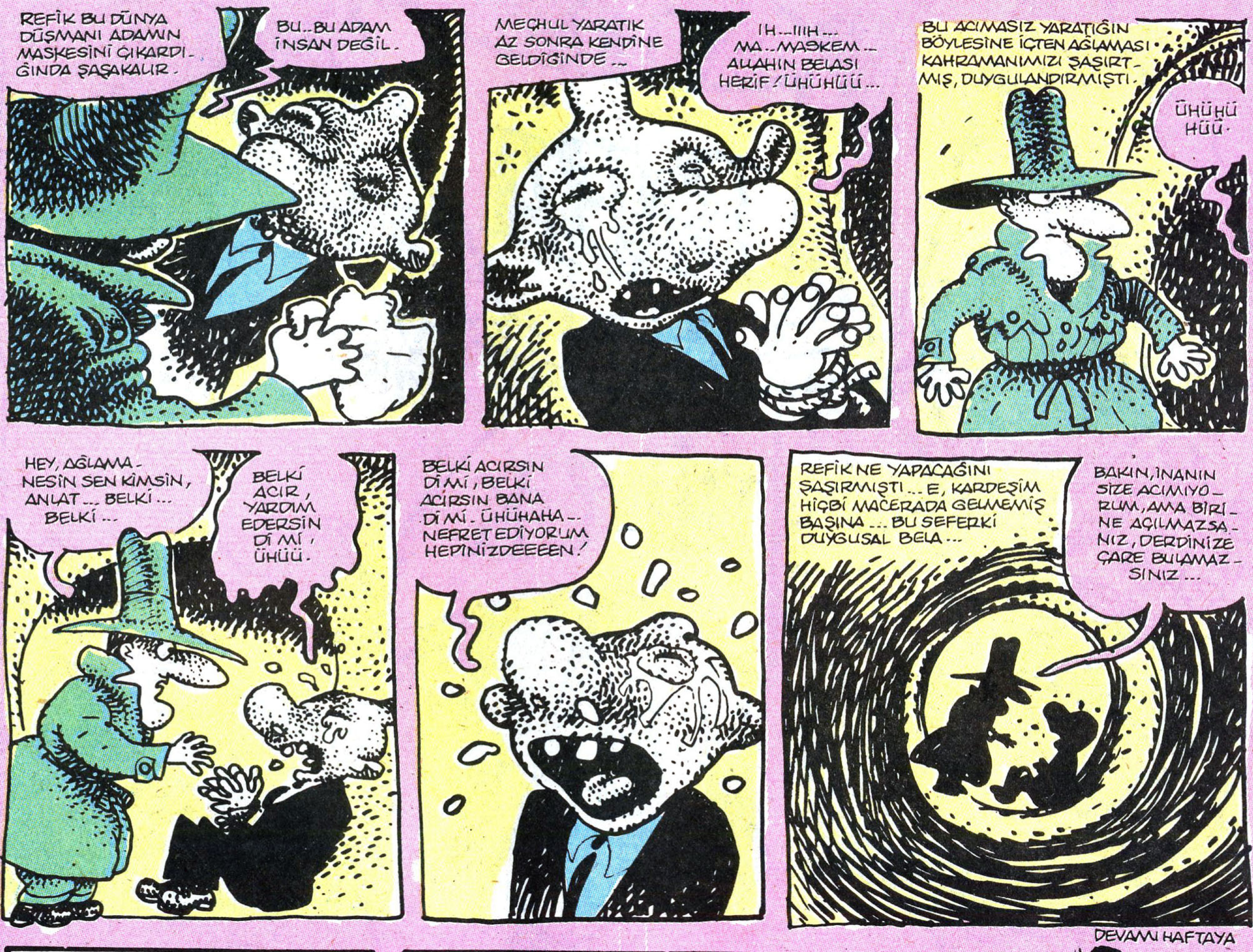

DIGIL

DIGIL'CILAR

TÜRKİYE'de eğitim sorunlarının hiçbir dönemde çözülmedi. Halen üniversite de okuyorum. Gün geçtikçe artan maddi sorunlar biz üniversite gençliğini daha da baskı altında tutuyor.

Devlet çeşitli fonlar altında paralar topluyor.

Bu fonlardan neden öğrenciler yararlanamıyor. Okumak isteyip, maddi imkânları olmayan gençlere neden yardım edilmiyor? Bu yardımların karşılığını bir meslek sahibi olduktan sonra geri ödemeye kendi adıma söz veriyorum.

Sakın yetkililer "biz öğrenciye yardım ediyoruz" demesinler. Verdikleri kredi ile ancak bir veya iki kitap alabiliyoruz.

İlle de bir tarikata veya benzeri bir teşkilata girip, yardım istememiz mi gerekiyor? Maddi sorunlar yüzünden bazı arkadaşlarımın, bazı dini teşkilatlara kayıt olup, oralar da zehirlenmelerine seyirci kalmak istemiyorum... Çok değerli gençler bu nedenle yok oluyor.

Bilmem sayın bakanlar, milletvekilleri bunlar sizi ilgilendiriyor mu?

Mithat Cemşitoğlu – Adana

Üniversitelerin açılmaına az kaldı... Kara kara düşünmeye başladım... Benim gibi Anadolu'dan kente gelip okuyan öğrenci arkadaşlarımın da aynı sıkıntıyı çektiklerini biliyorum...

Ben okumak zorundayım üniversite içinde ve yurtta karşılaşacağım sorunlara karşı güçlü olmak zorunda olduğumu hissediyorum...

Resmen kendimi karşıma çıkacak bir takım güçlükleri yenmeye ve direnmeye psikolojik olarak hazırlıyorum.

Burdan büyüklerimize sesleniyorum... Yurtlar yetmiyor. Bunu siz de biliyorsunuz. Tek başına ev kiralamak çok zor... Zaten öğrenciye adam gibi bir ev vermiyorlar. Yaşanması zor evleri ancak kiralıyabiliyoruz. Bize ev bulmamız konusunda üniversiteler yardımcı olsun. Evini kiraya vermek isteyenler üniversiteye başvursun biz de üniversitenin garantörlüğüyle ev tutalım. Sokakta kalmayalım... Büyüklerimiz iş işten geçmeden bize yardım edin. Okulların açılmasına çok az zaman kaldı. Tüm DIGIL'cılara sevgiler.

Kürşat Tan – Konya

■■■

ÇIKTI

Metin Üstündağ'ın yeni kitabı **M. ÖYKÜLER** çıktı. Joker Yayınlarından çıkan bir kitapta **Metin Üstündağ**'ın 80 sayfalık **M. ÖYKÜLERİ**'ni zevkle okuyacaksınız.

■■■

DIGIL'CILARA DUYURU:

DIGIL'ın 1'den 30'a kadar olan sayılarına acilen ihtiyacımız vardır. Elinde bu sayılardan olan okuyucularımızın aşağıdaki adres ya da telefona başvurmaları rica olunur.

NOT: Karşılığı ödenecektir.

Tel: **574 54 92**

Adres: **Sipahioğlu Cad. Tülgüt Apt. No: 10 Kat: 3 Yeşilyurt – İSTANBUL**

DIGIL
Yıl: 3 Sayı: 126
26 Eylül 1991 Perşembe

Basıldığı Yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme Adresi: Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul
Tel: 574 54 92

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazışleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 24.700 TL. - 6 AYLIK: 49.400 TL. 12 AYLIK: 98.800 TL. TEL: 550 25 04-6 HAT

● KUTLUKHAN PERKER

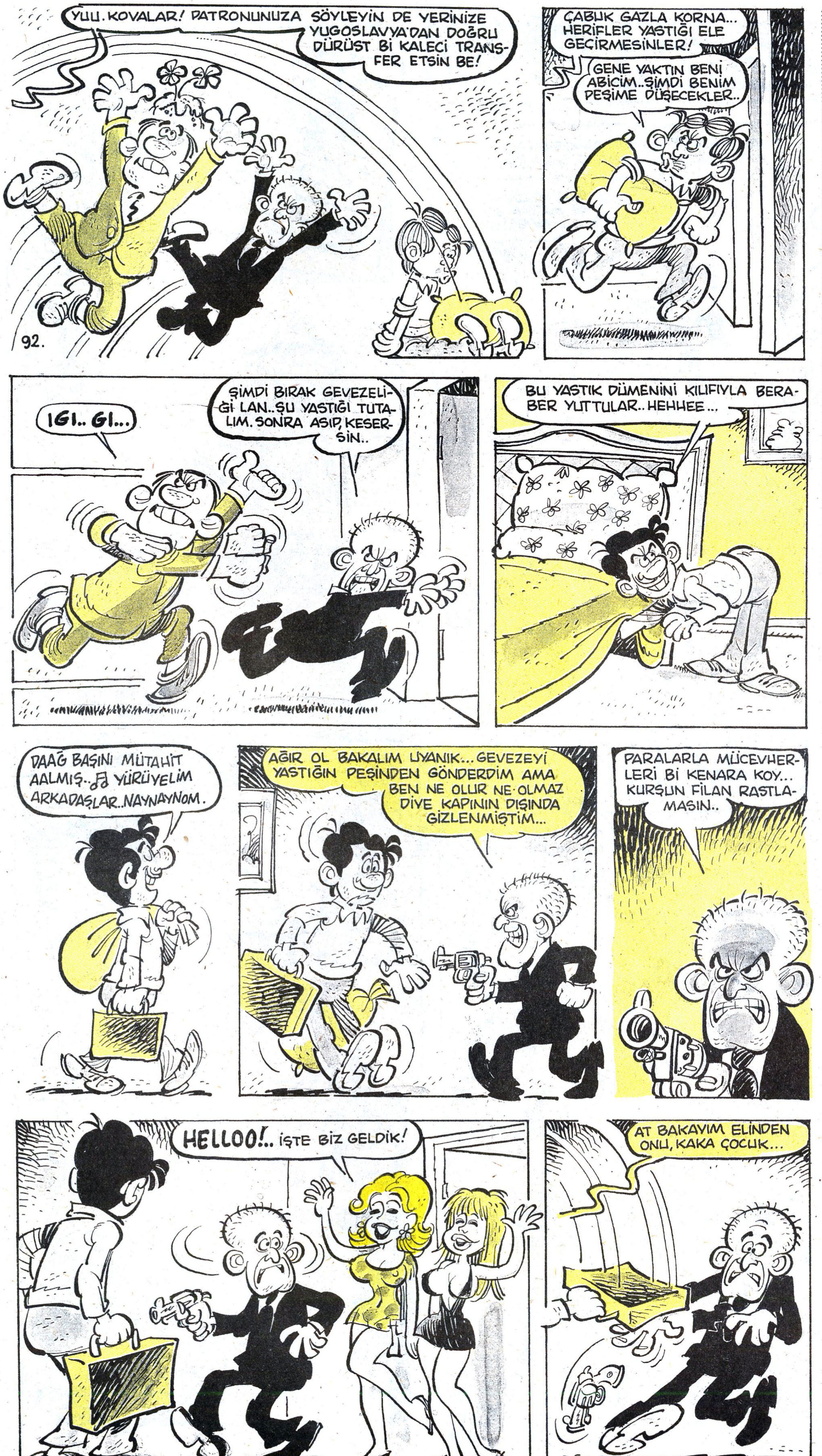

ÖYKÜ

36 BUÇUK NUMARA

Ertan Türkmen

"Nerede akşam orada sabah" ilkesini benimsemiş bir ayyaş olarak ilkin bir çift kadın ayakkabısı araklıyorum. Ama kadının çığlıklar atmasını biraz garipsiyorum. Çantasını, kafamda 951 kere saydırdıktan sonra ayakkabılarını vermek istemediğini anlıyorum. Dalgınlığım için özür dileyip yanından kaçıyorum. Ve bu tecrübeden sonra özel mülkiyet düşkünü kadınlardan uzak durmam gerektiği sonucuna varıyorum.

Ama bir kadın ayakkabısı bulmam konusunda da duyduğum dayanılmaz istek içimi kasıp kavurmaya devam ediyor. Bu dürtüyle hemen bir apartmana dalıyorum.

Bir kaç kat çıktıktan sonra bir kapının önüne hayrat gibi serpiştirilmiş ayakkabıları görüyorum. **Duygulanıyorum**... Mutluluk **gözyaşları döküyorum...** Taklalar atıyorum. Bu arada, bir mağazanın ayakkabı reyonundaki yalınayak hırsızlar gibi sevinç çığlıkları da atmayı ihmal etmiyorum. Hemen bir çift çalıp oradan uzaklaşıyorum. Az gidiyorum, uz gidiyorum, dere tepe düz gidiyorum. Ve kentin en nadide parkına geliyorum. Heyecanımı, bir ağacın dibine pisleyerek gideriyorum. Bu arada burnuma pis bir koku geliyor. Tabii gelir, çaldığım ayakkabılar **erkek ayakkabısı**... Leş gibi kokuyor. Numarasından anlamalıydım, diyorum. Bu hatadan ötürü, gözüme iki yumruk atıp kendimi cezalandırıyorum... Geri dönüyorum. Kapıdaki apartman görevlisine çaldığım ayakkabıları göstererek 36,5 numara **kadın ayakkabısıyla** değiştirmek istediğimi söylüyorum. Daha önceden orada bulunmayan apartman görevlisi bu isteğimi anlayışla karşılayıp **polise telefon ediyor**. Sinirleniyorum. Ayakkabıları müteaddit defa kafasına vurarak stres atıyorum. **Ama beni dövüyor**. Zorlukla elinden kurtulup kaçıyorum...

Bu kadar olumsuzluk beni yıldıramaz, deyip kötü kaderime dil çıkartıyorum. Ve şansımı bir sonraki blokta denemek için adımlarımı sıklaştırıyorum. Gözüme bir

bina kestiriyorum. İçeri bodoslama dalıyorum. Kadınların çok oluşu sevindiriyor beni. **Yarı çıplak oluşlarına ise hiç anlam veremiyorum.** Ama ayaklarındaki terlikleri, tokyoları, takunyaları görünce daha da seviniyorum. Ayakkabılarını nereye sakladılar acaba, diye düşünürken karşıma dikilen kapıcı kılıklı yarma:
"Huop hemşerim, marka almadan nereye... Vizitayı öde, vizitayı." diye haraç istiyor benden. Param olmadığı için elma şekeri taklidi yaparak kandırmaya çalışıyorum ineği... Saf adam, hemen de inanıyor... Ama beni yalamaa başlayınca **"ak sakallı nur yüzlü"** bir homoseksüel olma kaygılarına kapılıyorum. Neyse ki, adam acıyor da:
"Ulan hibino, namusuynan garı satıyoz burda. İşimiz yoh da, bi de seni mi pazarlıycaz" diyerek kovuyor beni...

Ve ayyaşlık prestiji zedelenmiş biri olarak parkın yolunu tutuyorum. Hem de bir kadın ayakkabısı bulamadan. Ne yapacağım bu gece?, diye düşünüyorum. İkamet ettiğimi banka oturuyorum. Kafamı ellerimin arasına yerleştiriyorum. Düşünüyorum... Düşünüyorum... Düşünüyorum... Derken, kalabalık bir grubun sesini duyuyorum.
''Kaçma yavrum... portakallar sulu mu, bir bakalım?...'' Kafamı kaldırıyorum. Külkedisinin can havliyle kaçtığını görüyorum.

Ardında da kudurmuş yedi cüceler... Hemen kalkıyorum... Koşuyorum... Duruyorum... Külkedisinin ayağından çıkan ayakkabıyı yerden alıyorum... Numarasına bakıyorum. 36 buçuk... Horon teperek geri dönüyorum. İlerden, ağaçların ardından garip iniltiler geliyor. Umursamıyorum... Hemen, gömdüğüm yerden çıkarıyorum **1879 Şato de Tetramiyon** şarabını. Titizlikle mantarını açıyorum. Kokluyorum. **"Oh"** diyorum. Banka oturuyorum. Bir elimde şarap, bir elimde ayakkabı. Şarap **Şato de Tetramiyon**, ayakkabı da külkedisinin... Ayakkabıya dolduruyorum şarabı... İçiyorum... Sarhoş oluyorum... Ne güzel...

BİTTİ

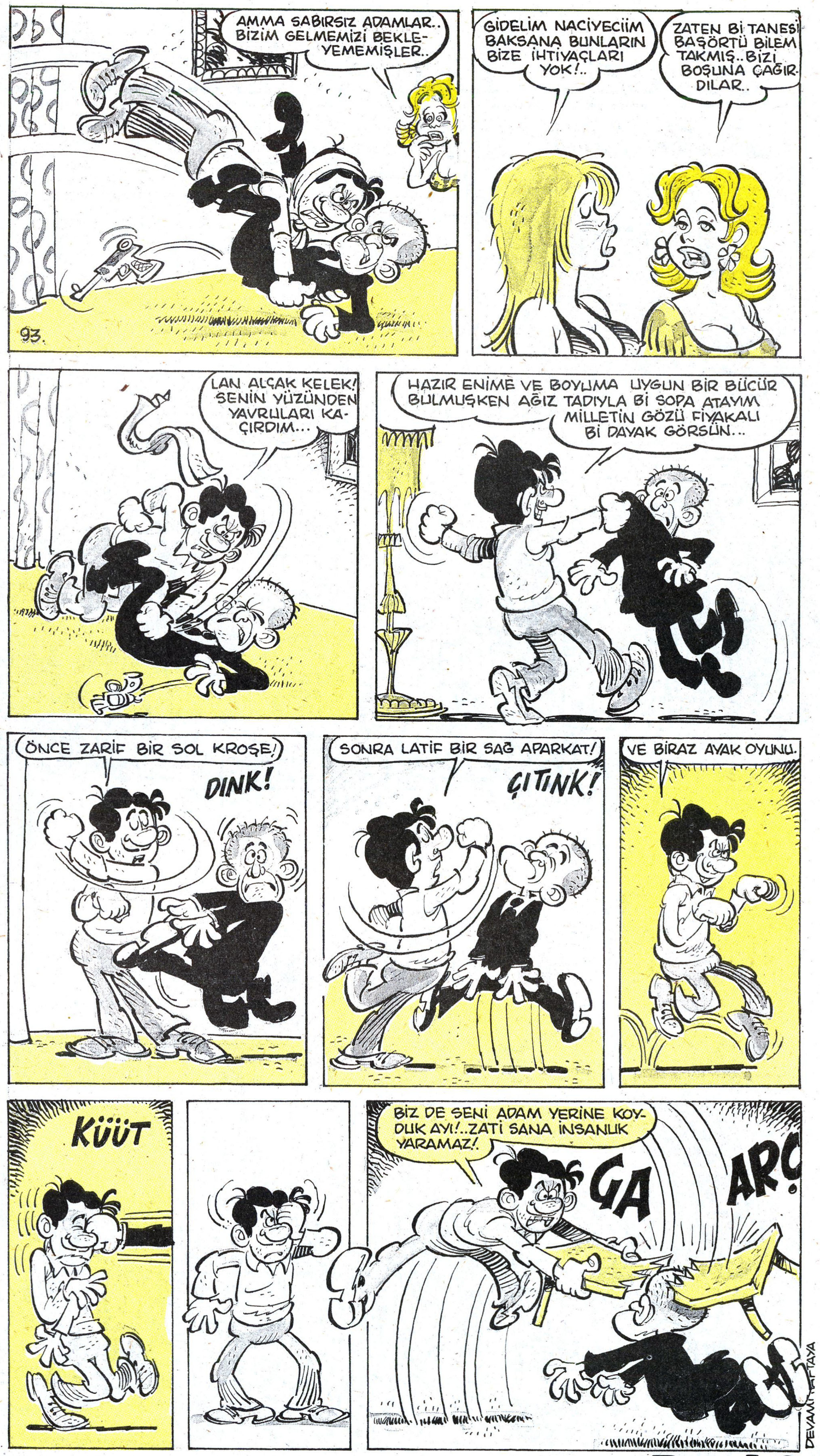

YEDİNCİ VİTES

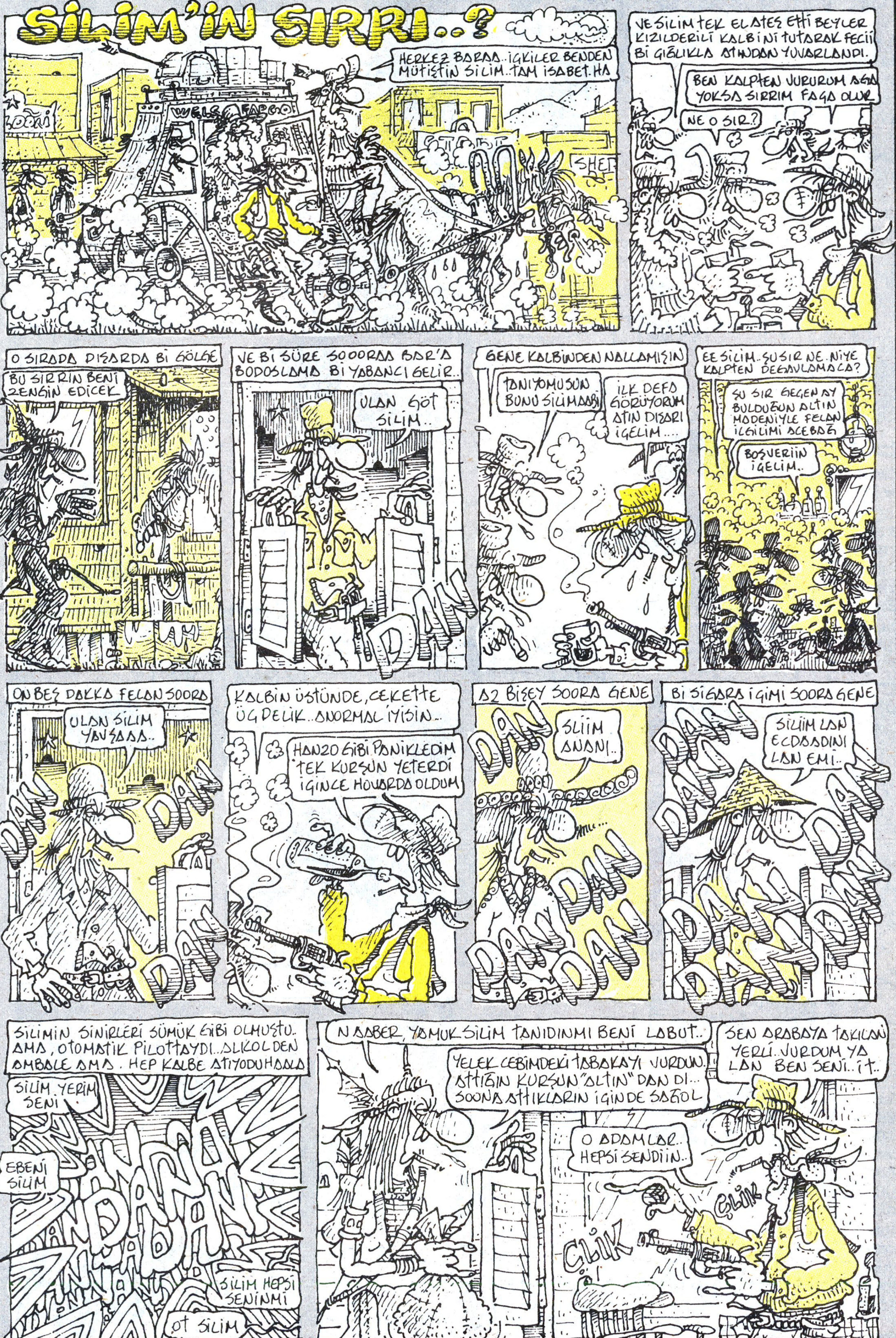

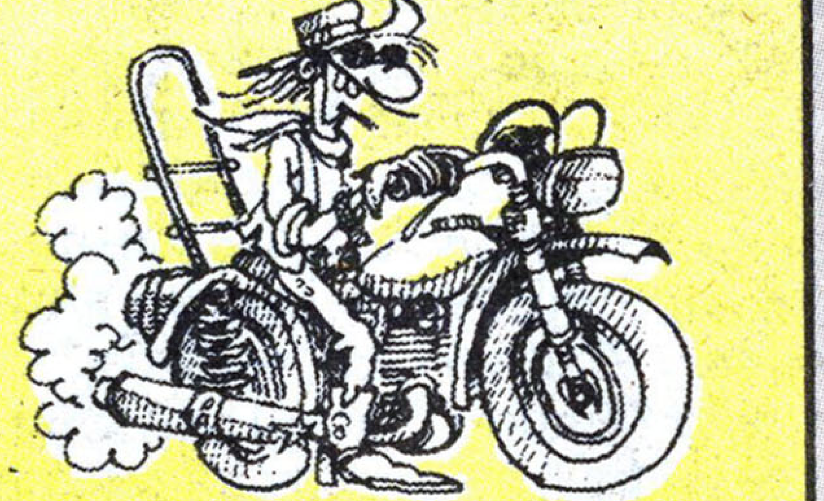

TAM GAZ GİDERKEN

- Laleli'de lalettaain yürürken, canı, tahin helva koması ve Roma dondurması histerisiyle pırpır etti... Terini sildi. Çevresine, yılların çevrecisi bi yeniçeri ulufesizliğiyle, boş gözlerle ve yedi derece miyop, onbir derece kuzeybatı bi şehlaalıkla, nefessiz kalmış bi periskop gibi baktı. Cebinden "tırışka holding"in net satış gelirleri grafiği kadar eğri büğrü ve kırılmamakta ısrarlı bi Bafra sigarası çıkardı... Bafralı bi turistten almıştı. Sabote eder gibi yaktı. Dumanı peşi sıra geliyodu Beyazıta dooru. "Buu ne karambol be" idi... Birleşmiş Milletler yıllık toplantısının on dakka arası gibi bi kalabalık. Yoklama yapsa yok yok. Sirilankalı bi delikanlı bi Sudanlıya havadan sudan, Nederlandlı ile bi Çinli nedenli, niçinli koyu bi sohbet höpürdetiyorlar asırlık çınarın altında... Nargileler mağma tabakası, kavun karpuz kabuklarından bi donanma lağıma dooru seyretmekteler, bila amiralsiz bi makinalar tam yol monotonluğunda. Stereo kaset stoklu bi mağara adamı literatürünü gezdiriyor bisiklet tekerlekli bi bilardo masasında. Sahaflardan nefis derinlemesine bi pas orta yuvarlağa doğru, köşegenlerinden çıkılan dik, Kapalıçarşının açı ortayı ile kesişiyor. Pisagor'a göre pisikten geçilmez bi kapı önündeyiz. Dilenciler Matt Dillon. Siyam balığı gözlü bir objektif takıyoruz instematik makinamıza insiyakii bi tavırla insiyatifi elden bırakmıyoruz. İnsan, istisnai bi istatistikle İstanbulda ister istemez feveraan ediyor bu kompüter oyunu gibi takıntılara... Deriin bi oksijen stoku ile Kapalıçarşı labirentinde, peynire dooru giden farenin kuyruk suyunda seyrediyoruz gümbürtüyü. İngilizler ısrarla soldan yürüyorlar. Japonlar kamerasız göremiyor. Alman kızlar "Fa" deooooran, İspanyol gibi olanlar boğa boğa kokuyor. Bedesten bi destan. Saksafon, flüt, trombon olacak metallerden mangal yapmış magalaklar. Eski kahvede zar tutuyor bakire bi İsveçli. Tavlalar kapanıyor, fallar kapanıyor, kepenkler kapanıyor. Kapan kapanıyor labiretteki farenin kuyruk sokumuna. Iskalıyor kapan... Ooley diyor İspanyollar. Faslılar fasbreyk, fesliler enfes diyor lokuma, tamam tamam okuma...

ANJİN MUSTAFA

- Yazan: Kayhan Erkan
- Çizen: Tarık Tolunay

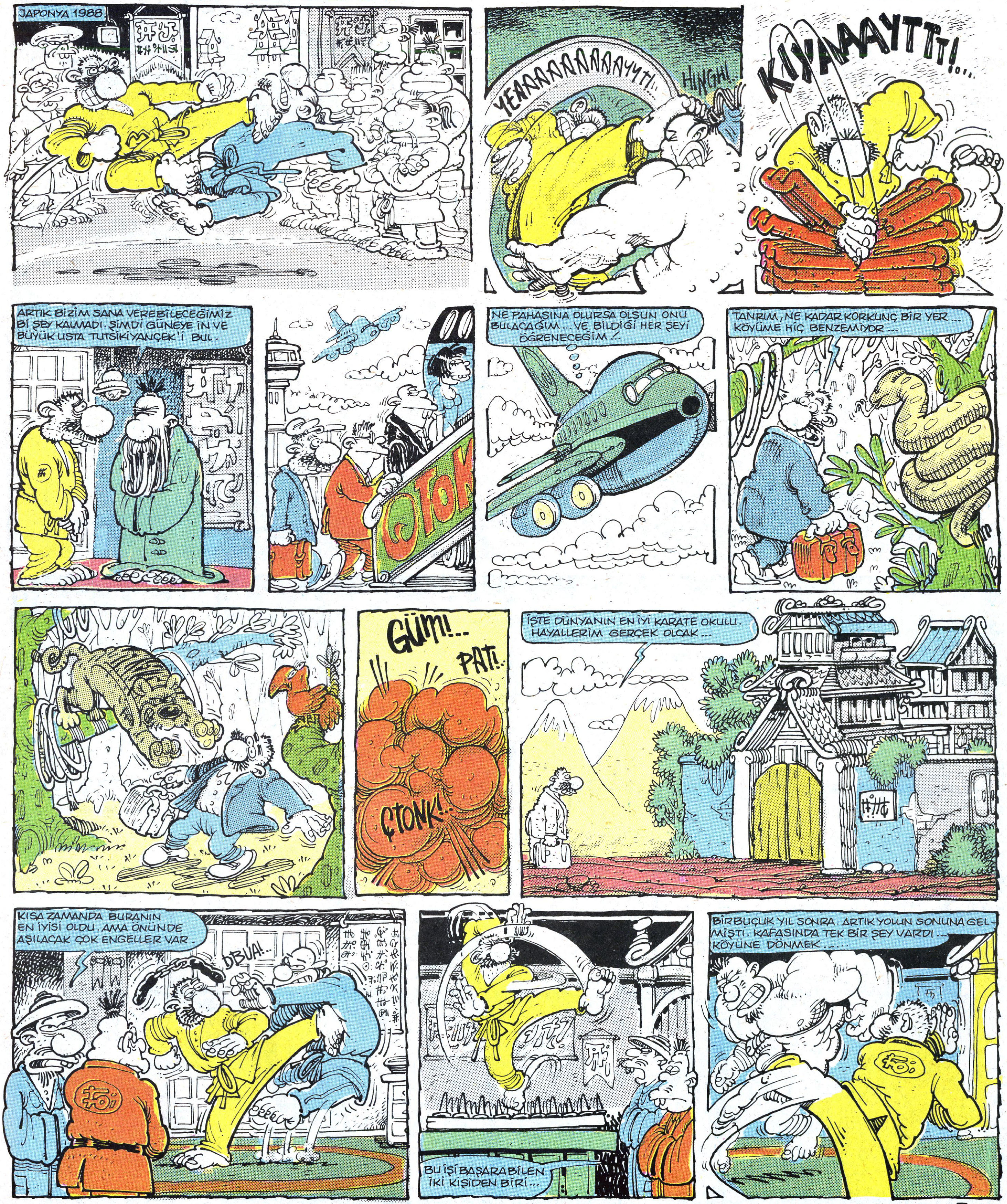

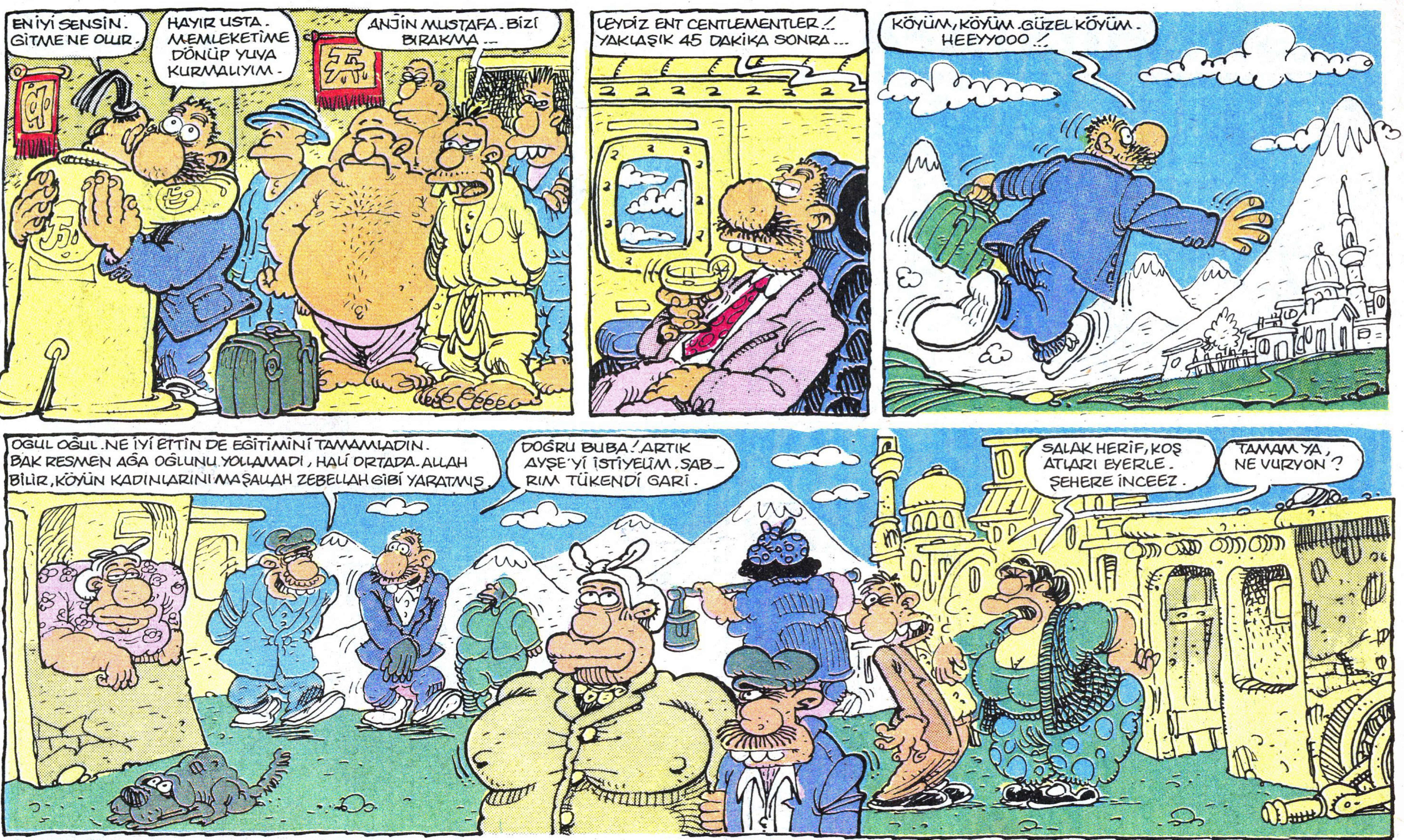

İBRAHİM SARI

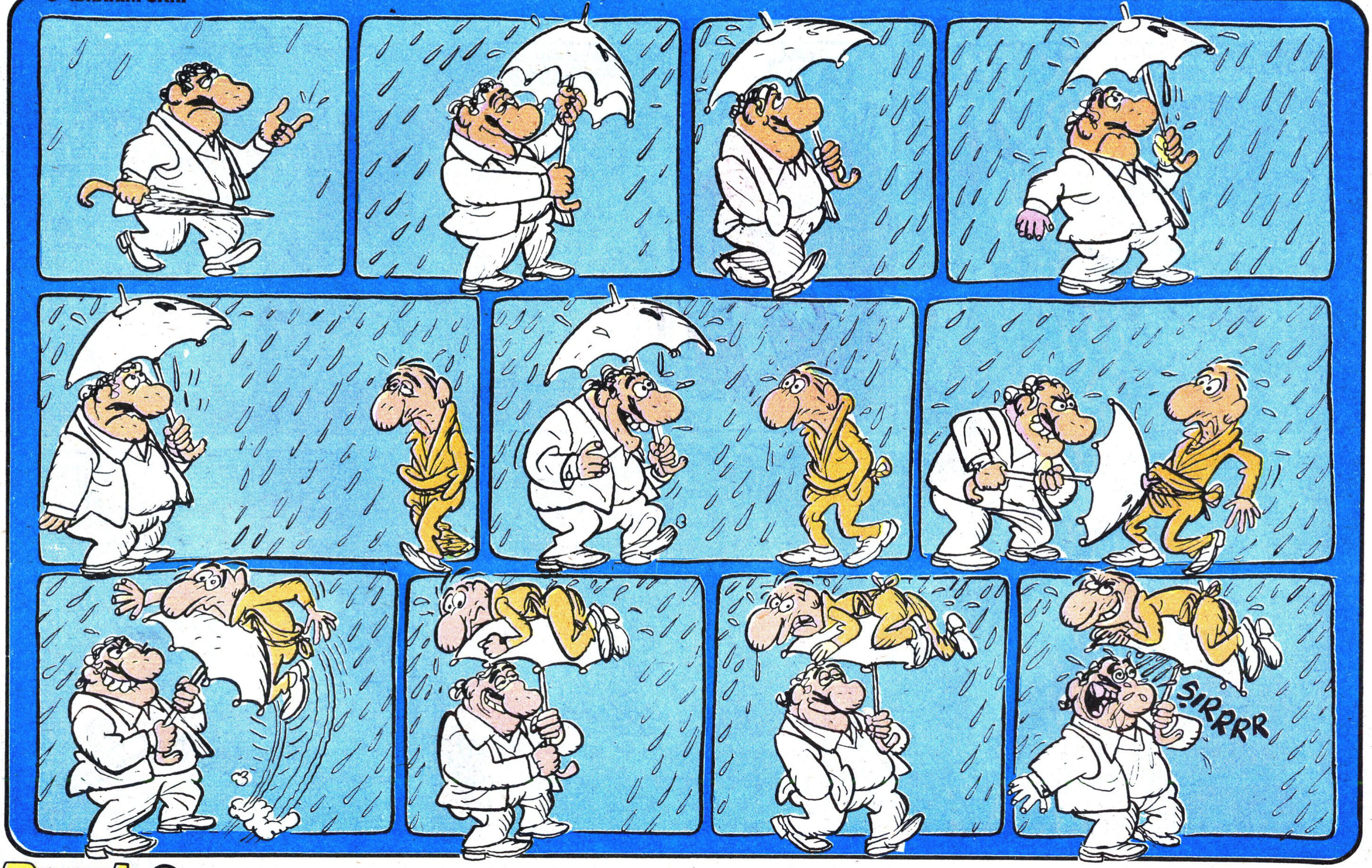

HERKESİN BEKLEDİĞİ ADAM

● ZAFER TEMOÇİN

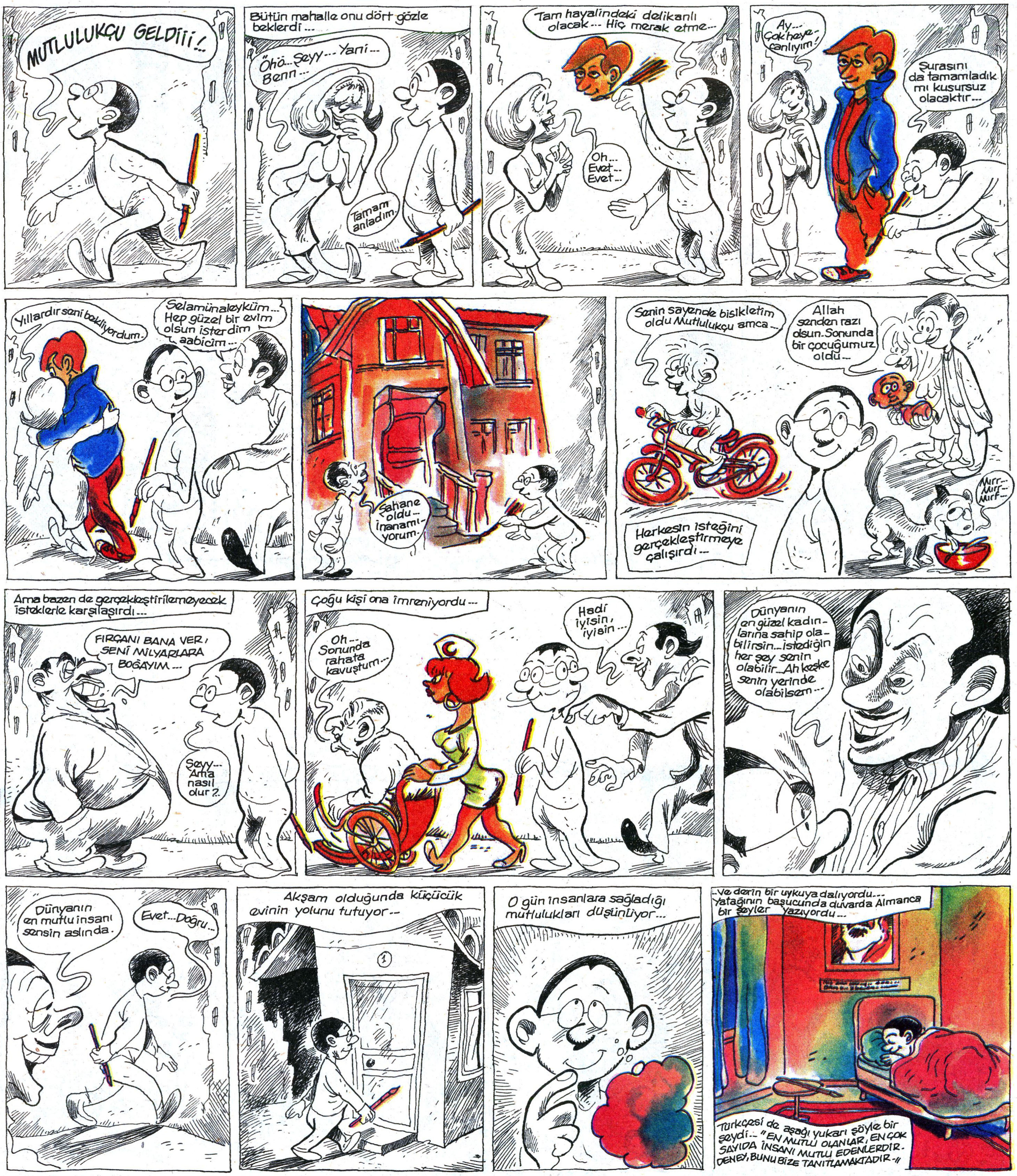

İŞTE O DAKİKA

● Yazan: Murat
● Çizen: Gürcan Gürsel

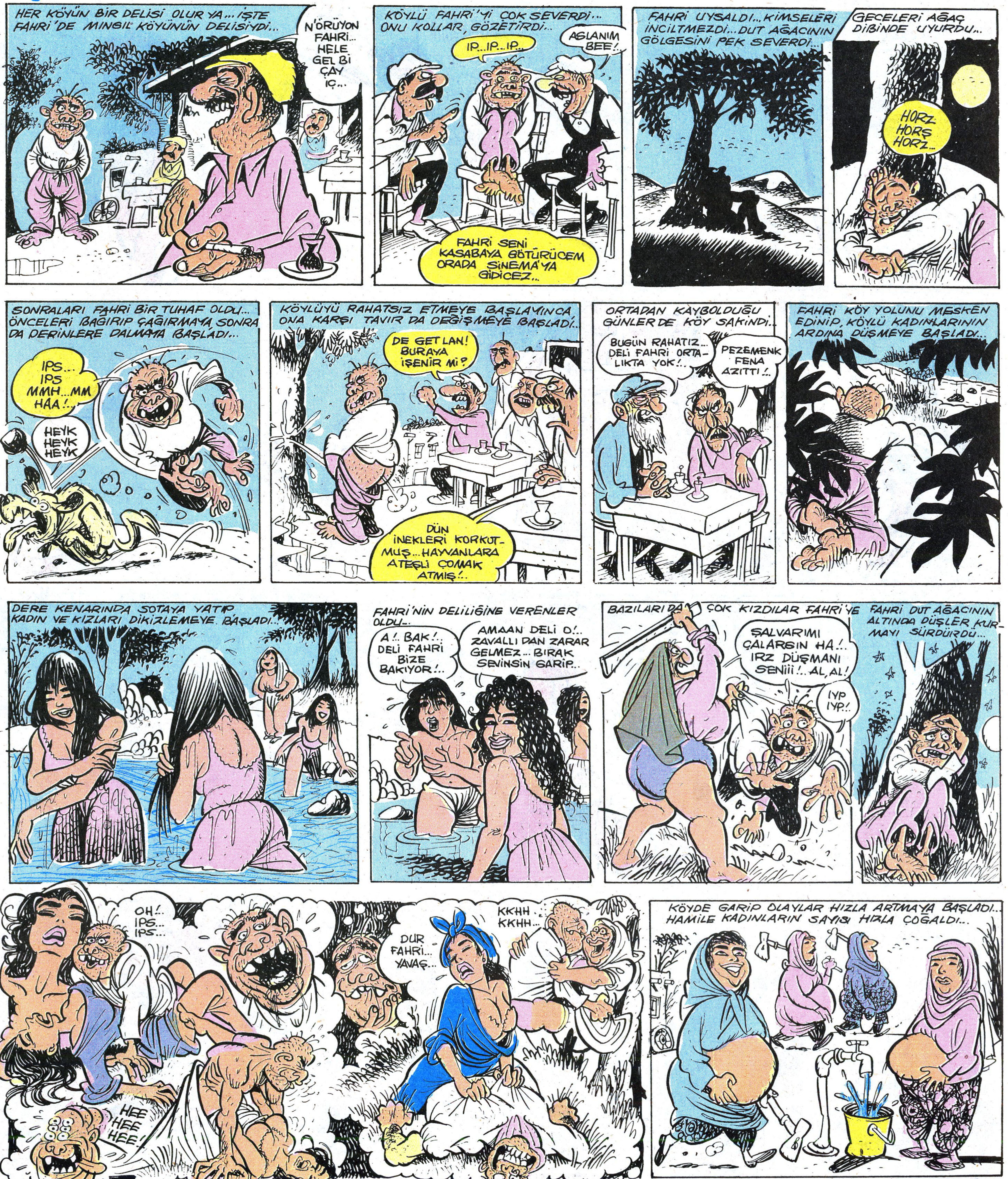

DEVAMI HAFTAYA...

TAKDİR-İ İLAHİ

● SEFA SOFUOĞLU

ZAM

● KAYHAN ERKAN

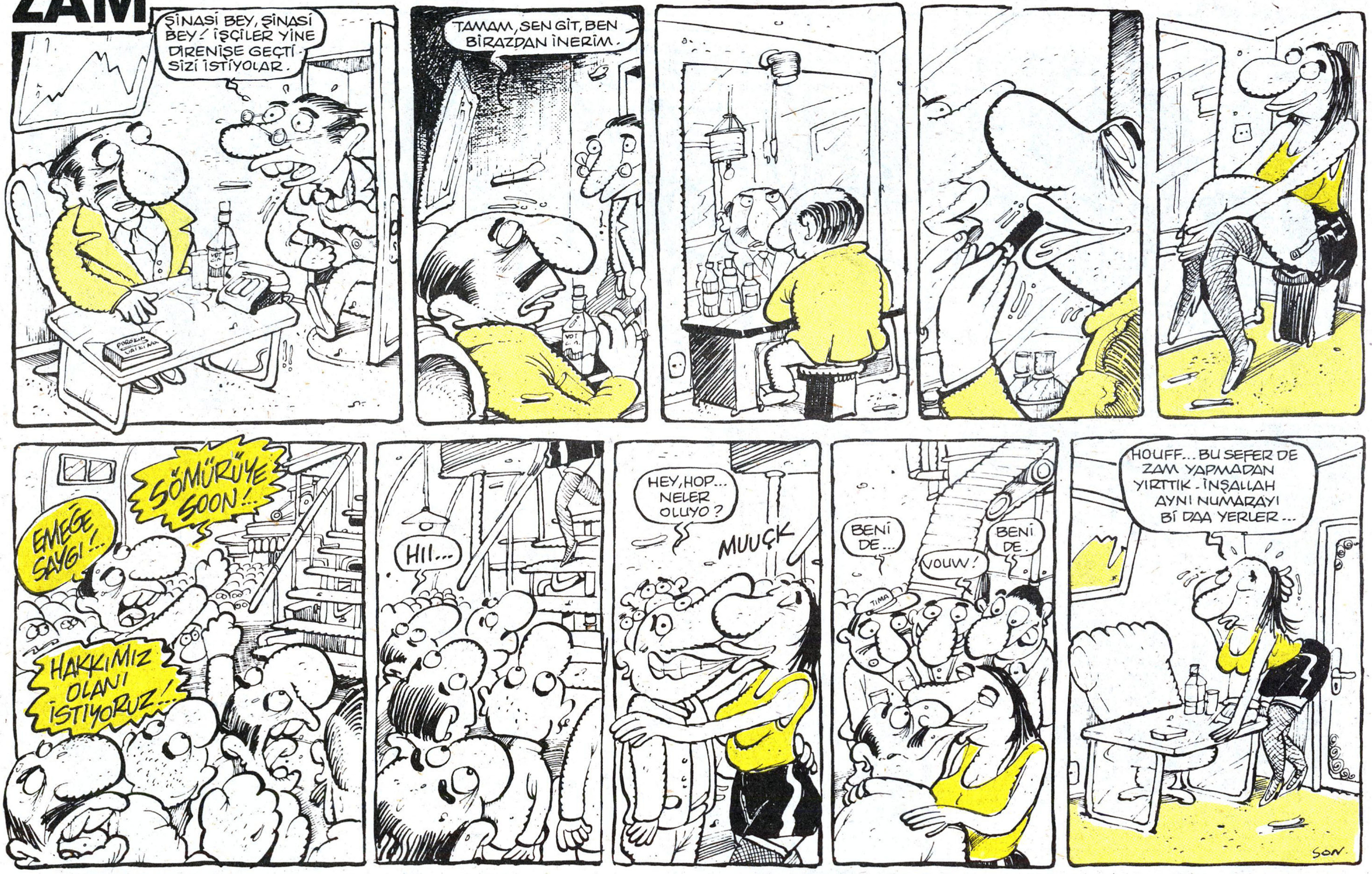

● SELİM EVSEL

TELAŞ

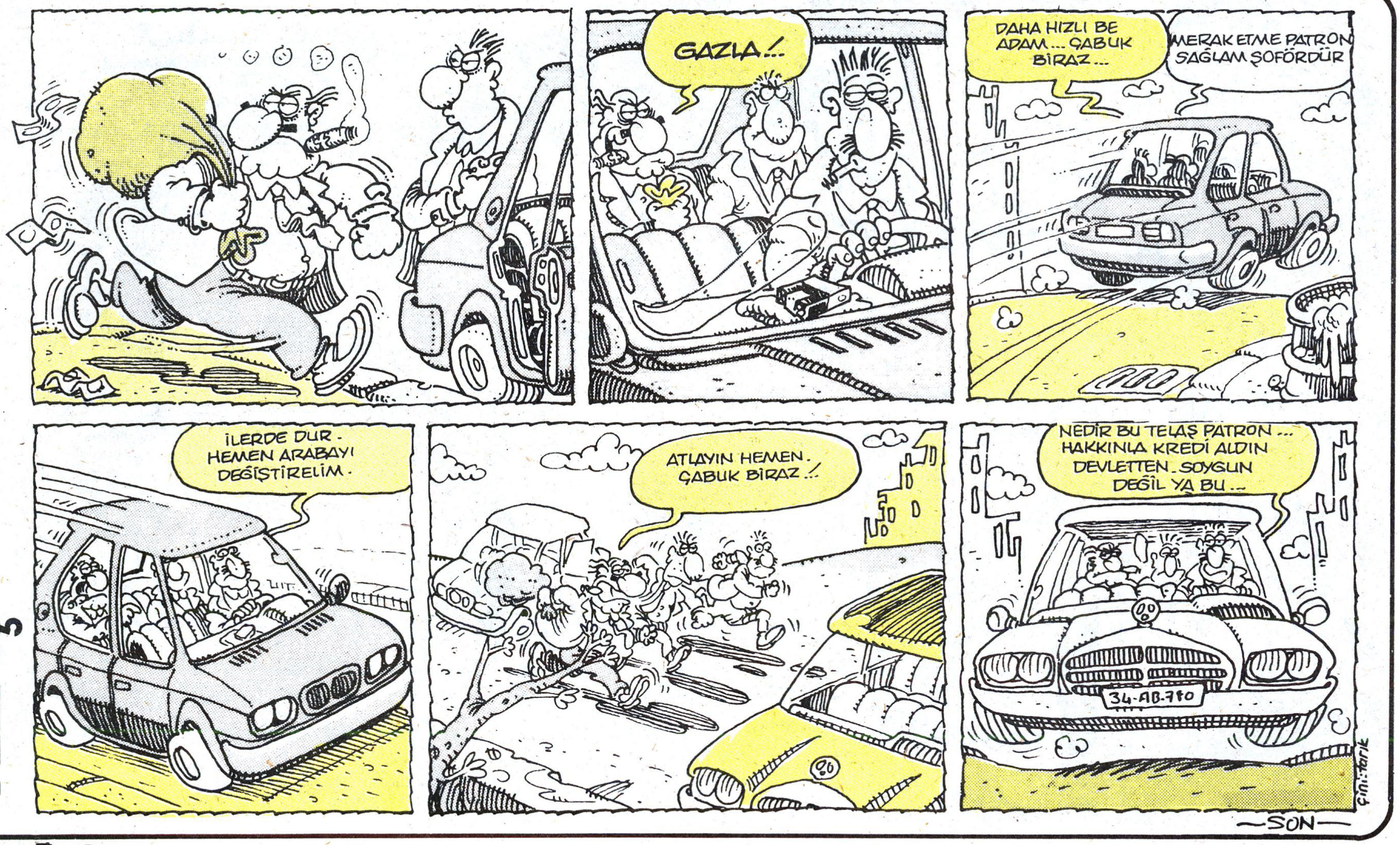

MENEKŞEMEN

SUAT GÖNÜLAY

VE ŞEYDA VE NURAY VE SEVİL VE ESRA VE HALE

• MURAT ALPAY

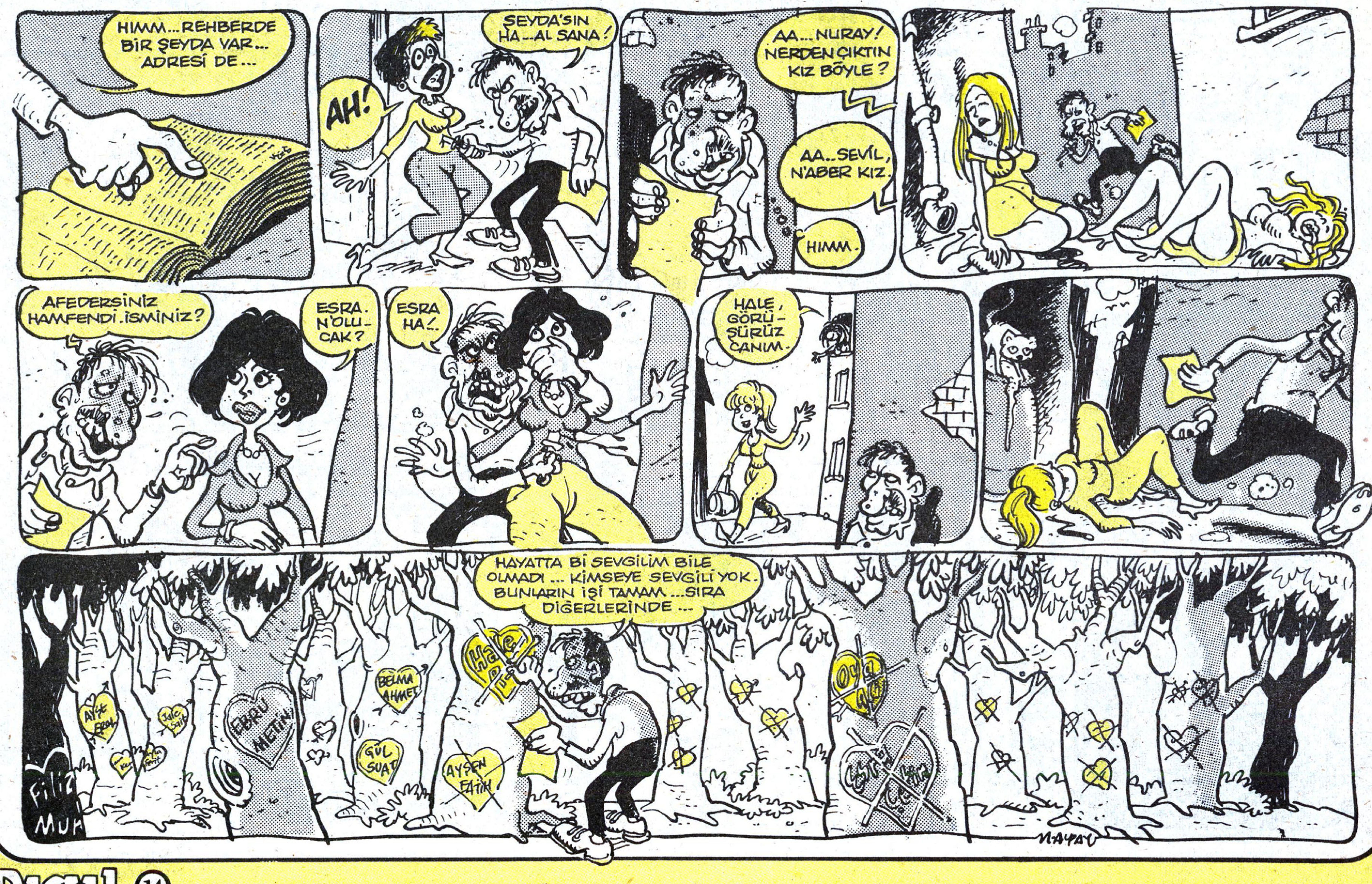

TECAVÜZCÜ

● Yazan: Murat
● Çizen: Şevket Yalaz

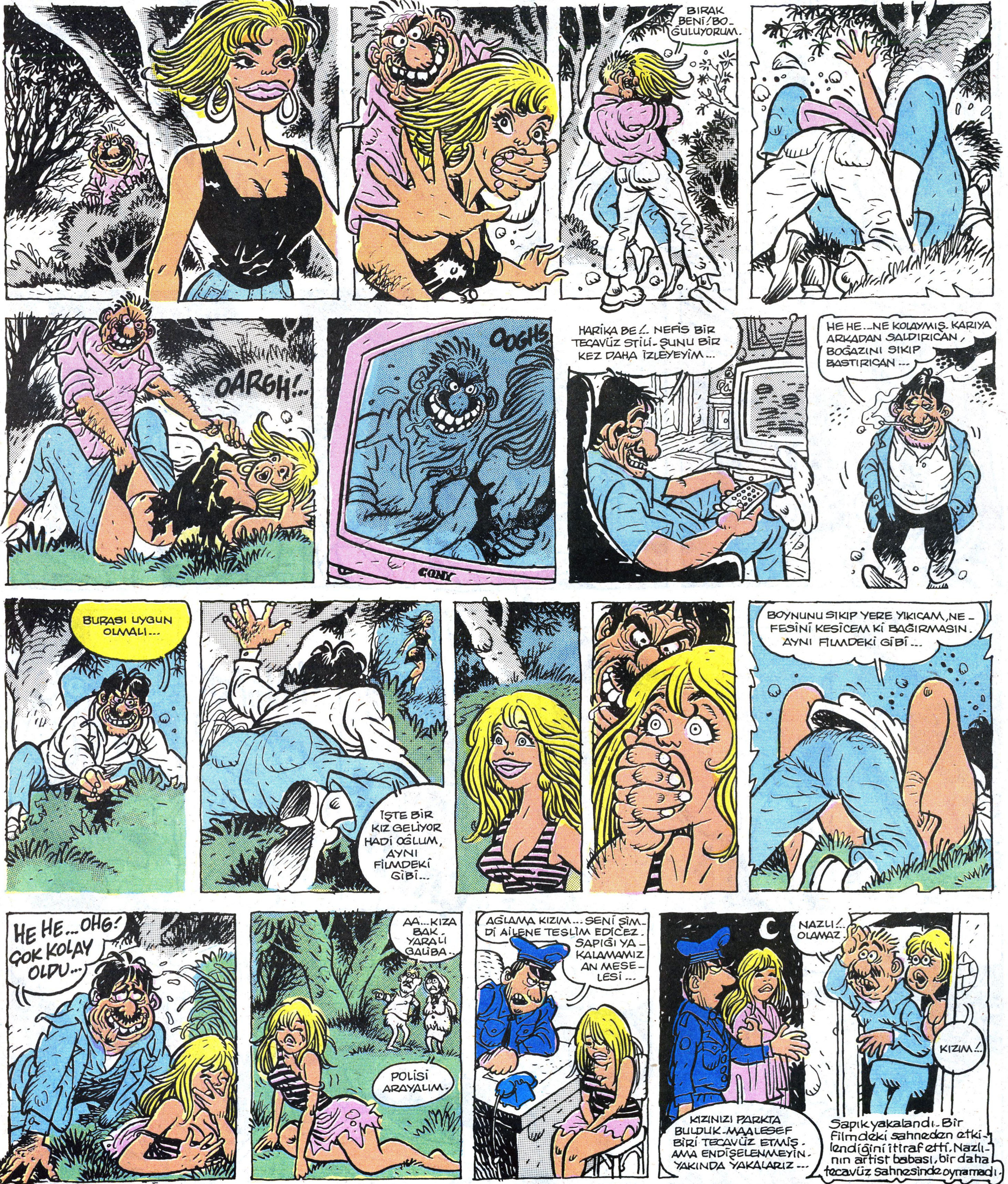

Varedici...
iste geldiler... Ama sanırım artık çok geç..
ölmüş... Ama hala bi şansımız olabilir...
17'den merkeze.. Bi ölü getiriyorum çabuk azime'yi hazırlasınlar..
DAAADIIIIII
şöyle yatırın
merhaba.... sakın heyecan-lanma...
BU SIRADA AZİME'NİN ODASININ KAPI ÖNÜ..
KOCAM!..KOCAMI BURAYA GETİRMİŞLER ONU GÖRMEM LAZIM!.. ÜHHHÜ ÜHHAA GETTİ ERİM GETTİIII..
Get kadın... Yassah.. içeri giremen...
Hiç olmazsa ölüsünü göriim gekiliinn..
ÇATTIR
HINGFKK
Yalancılaar... Kocam öldü ha!.. In koca-min üstün den..
Orospuuu!..
Dur bak.. çok yanlış yapıyosun....
Yanlışı şimdi göste-riyorum sana.. Kocam-la sevişmeyi pahalıya ödiyeceksin...
Görevliler yetiştiklerinde herşey bitmişti.. Azime, şu anda pişman olan kadının kocasını diriltmişti. Ama şimdi pişman olan kadın bir anlık öfkesine tutsak olup Azime'yi öldürmüştü.. O an yaşamı Azime'ye bağlı olan kocası da yeniden ölmüştü...
SON